

Críticacinema

Àngel Quintana

Una estació a l'infern

Un verano ardiente
(Un été brûlant)

Director: Philippe Garrel
França, 2011
Intèrprets: Monica Bellucci, Louis Garrel, Jérôme Robart

Aviat farà 50 anys que Philippe Garrel va començar la seva

carrera com a fill adoptiu de la Nouvelle Vague i cap pel·lícula seva s'ha estrenat comercialment a casa nostra. És un autor clau per entendre la melancolia del post-68, els seus fantasmes i la solitud dels que han hagut de viure amb les cicatrius d'un sis-

tema que no pot tornar. *Un été brûlant* forma part d'una trilogia composta per *Les amants réguliers* i *La frontière de l'aube*, en què el cineasta porta a terme una operació d'anacronisme consistent en filmar la imatge del seu fill, Louis Garrel, per projec-

tar-hi tot allò que ell va ser, va voler ser i no va poder ser. En les tres pel·lícules, el pare cineasta acaba provocant el suïcidi del fill i, en les tres, la deriva de l'art cap a l'amor, amb un transfons marcat per la política, la mort i els fantasmes, ocupa un lloc central. A *Un été brûlant*, la qüestió del suïcidi és anunciada en les primeres

imatges. El protagonista pren el cotxe i xoca contra un mur. A partir d'aquí, el seu amic evoca l'estiu calent del títol, que és un estiu romà, convertit en una mena de *rimbaudiana* estació a l'infern, on el desamor serà l'actor principal. La parella protagonista viu per l'art. Ell pinta i ella actua. Un dia una parella d'amics s'instal·la a casa

seva, ells han retornat al compromís polític. El fantasma d'un temps passat, el 68, sorgeix de manera inesperada mentre la separació i el dolor penetren el cor de la pel·lícula. No passen gaires coses però, com en el millor cinema de Garrel, hi ha una càmera situada en el lloc del cor que acarona i mima els personatges.

Aquest **Sant Jordi**, regala Salvador Espriu

El concert 'He mirat aquesta terra'

(2 DVD + 2 CD + llibret)

LECTORS
22,95 €
SUBSCRIPTORS
18,95 €

Emociona't amb el Salvador Espriu imprescindible en un concert de luxe amb La Locomotora Negra i la Coral Sant Jordi al Palau de la Música.

Aconseguix-lo trucant al **902 22 10 10**

Producte exclusiu de
EL PUNT AVUI+

Críticaòpera

Imma Merino

L'aventura recomença

L'or del Rin. Llibret i música de Richard Wagner

Director musical: Josep Pons
Director d'escena: Robert Carsen
Gran Teatre del Liceu.
Barcelona. Abril i maig

El Liceu de Barcelona ha emprès novament la tetralogia wagneriana, a òpera per temporada, quan encara hi persevera l'impacte que, entre el 2002 i el 2004, va provocar el poderós muntatge que Harry Kupfer havia concebut originalment per al festival de Bayreuth més de dues dècades enrere.

La nova proposta, compartida amb altres teatres i encetada abans d'ahir, dissabte, evidentment amb *L'or del Rin*, té una direcció escènica del canadenc Robert Carsen, que, com Harry Kupfer i qualsevol que interpreti aquesta obra monumental des del present, considera que Richard Wagner, posseït de l'esperit de la deessa Erda, va anunciar els desastres derivats de la destrucció de la naturalesa per part de la humanitat cobejosa i assedegada de poder.

Al capdavant, la tetralogia *L'anell dels Nibelungs* és una obra sobre relacions de poder i de sexe que, com va descobrir Bernard Shaw a finals del segle XIX i va instaurar Patrice Chereau amb el seu cèlebre muntatge de fa gairebé 40 anys, està ha-

bitada per déus, gegants, nans, ondines i valquíries havent-hi en joc un anell màgic, una espasa encantada i un tresor extraordinari, però que, en paraules del dramaturg anglès, "és un drama d'avui i no d'una antiguitat remota i fabulosa". L'avui era el de Wagner i poc més tard el de Bernard Shaw, però pot actualitzar-se amb cada posada en escena.

El cas és que el muntatge de Robert Carsen, després que uns figurants travessin l'escenari llançant-hi diversos objectes, comença en una ribera del Rin convertida en un abocador. Carsen fa que el món dels déus es converteixi en una aliança entre el poder militar (Wotan, amb la llança transformada en un pal de golf) i el financer, mentre que els gegants són els constructors (un altre poder) i els nans són esclaus d'una empresa metal·lúrgica.

Rebuda amb divisió d'opinions, la proposta de Carsen té un plantejament clar i conté elements interessants que creen expectatives sobre la seva continuïtat en el desenvolupament de la tetralogia. També les crea la direcció musical sòlida de Josep Pons, el director titular de l'orquestra del Liceu. Així mateix, van exhibir solidesa els intèrprets, entre els quals la contralt Ewa Podles, que va fer sentir la seva veu misteriosa en l'única, però transcendental, aparició d'Elda.